

Відомий херсонець дядя Гриша збирав гроші на ЗСУ у Кременчуці

Стор. 3

Скільки заробили представники місцевої влади, колишній воєнком і директор департаменту охорони здоров'я

Стор. 5

У Кременчуці презентували книгу про українців, чий життя змінив «руській мір»

Стор. 7

Кременчуцький

ТелеграфЪ

www.telegraf.in.ua | 8 лютого 2024 року | №20 (1245) | Не для продажу. Розповсюджується безкоштовно.

Кількість хворих на грип зростає

Деякі школи вже відправили на карантин

Стор. 4

У Кременчуці пройшла акція «Не мовчи! Полон вбиває!»

У неділю, 4 лютого, у сквері ім. Олега Бабаєва зібралися дружини, матері, просто небайдужі містяни, які чекають на повернення з полону захисників Маріуполя. Сім'ї полонених захисників проводять подібні акції у різних містах України. Збираються, аби нагадати, що досі не всі військові повернулися додому

Світлана, мама одного із «Азовців», зазначила, що її син захищав Україну з 2015 року: «Мій син «азовець». Він захищав Маріуполь, згодом перебував на «Азовсталі», був поранений. Останні відомості я дізналася вчора від військового, який повернувся нещодавно з полону. Востаннє він бачив мого сина 19 вересня 2022 року. Я сама чула сина востаннє 16 травня 2022 року. Нині він засуджений у ДНР».

І хоча Координаційний штаб, який опікується обмінами полонених, докладає надзусилля, росіяни повертати додому «своїх» не поспішають, каже мама полоненого.

— Вони не хочуть забирати своїх полонених. Україна просто вмовляє, щоб забрали своїх громадян. Як показують останні два обміни, вони забирають тільки засуджених, тих, хто прийшов воювати на нашу землю з місць позбавлення волі. Жоден «азовець» за цей час, поки ми проводимо акцію, не повернувся. Останній обмін азовців був 6 травня 2023 року, — констатує Світлана.

Крім нагадування про військовополонених захисників Маріуполя, учасники акції вшанували пам'ять загиблих під час теракту в Оленівці.

— Сьогоднішня акція присвячена пам'яті жертв в Оленівці, де

вбили 53 військових. 130 осіб були поранені. Багато з них досі знаходяться у полоні, скоро два роки, як вони там, — каже Світлана.

Ще одна акція «Гроші на ЗСУ» пройшла у Кременчуці у суботу, 3 лютого. Учасники мирної акції вимагають зменшити зарплати заступників міського голови, припинити виділяти кошти на некапітальні витрати з бюджету. Також активісти вимагають від міської влади прозорої звітності про допомогу військовим.

«Акції закінчатся лише тоді, коли ми побачимо, що збільшилася допомога військовим частинам із Кременчука, коли прозоро мерія буде звітуватися про допомогу вій-

ськовим із конкретними цифрами. Бажано, щоб чиновники зменшили свої заробітні плати, бо де справедливність, коли медики отримують малу зарплату, а мер та заступники велику. А потім нам кажуть, що грошей у бюджеті немає», — обурюється Алла Буліна.

Не влаштовує активістів і той факт, що за кошти міського бюджету продовжують купувати автівки для комунальних підпри-

ємств, утримувати комунальне ЗМІ.

«Наша вимога — 20 відсотків від дохідної частини бюджету міста скерувати на потреби військових. Це близько 600 млн грн. Ці гроші можна розпланувати на 2024 рік та витратити на допомогу кременчуцьким військовим частинам», — констатує активістка.

Роксолана ЖУКОВА

Родинам загиблих бійців вручили державні нагороди

Третього лютого у стінах районної військової адміністрації родинам загиблих бійців із Кременчуцької громади вручили державні нагороди

Нагрудний знак «За вірність народу України» отримала родина **Артема Гончара**, який захищав Україну ще з часів АТО. Мав статус «Учасника бойових дій». Загинув Артем 4 серпня 2023 року поблизу села Новомихайлівка Донецької області.

Нагрудний знак «За вірність народу України» отримала сім'я **Олександра Гоптара**, який став на захист України 8 червня 2022 року. Солдат загинув 11 вересня 2023 року на Донеччині.

Нагрудний знак «За вірність народу України» отримали рідні **Івана Мордовіна**. Чоловік пішов на фронт добровольцем на початку повномасштабного вторгнення

— 26 лютого 2022 року. Молодший сержант загинув 17 жовтня 2023 року на Донеччині.

Нагрудний знак «За вірність народу України» отримала дружина **Віталія Дишлока**, який став на захист України 28 лютого 2022 року. На фронті був водієм стрілецького відділення стрілецької роти. Загинув старший солдат 7 вересня 2023 року поблизу Новомихайлівки Донецької області.

Нагрудний знак «За вірність народу України» отримала сім'я **Сергія Павленка**, який брав участь в обороні України ще з часів проведення антитерористичної операції. 17 жовтня 2023 року, під час бою поблизу села Новомихайлівка

Донецької області **Сергій Павленко** потрапив під російський артилерійський обстріл та отримав тяжке поранення. Після цього потрапив у госпіталь, де 20 жовтня 2023 року серце захисника зупинилося.

Нагрудний знак «За вірність народу України» отримала родина **Володимира Івасенка**, який став на захист своєї країни на початку повномасштабного вторгнення. Був солдатом, командиром стрілецького відділення. Загинув захисник 29 вересня 2023 року на Донеччині.

25 січня начальник Третього відділу Кременчуцького районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП) майор **Станіслав Ковалевський** разом із очільником Оболонської громади **Борисом Пустовойтовим** вручили рідним **Миколи Баннікова** орден «За мужність» III ступеня. Життя бійця із Бурбиного трагічно обірвалося у березні 2023 р. на

Донеччині. **Микола Іванович** був призваний до лав Збройних Сил України 9 березня 2022 р. Службу проходив у військовій частині А4030 на посаді розвідника-радіо-телефоніста, мав військове звання старший солдат.

Наступного дня начальник четвертого відділу Кременчуцького РТЦК та СП підполковник **Наугольний** у Новогаляшчинській громаді посмертно нагородив рідних воїна **Анатолія Кучеренка** орденом «За мужність» III ступеня. Загинув **Анатолій**, виконуючи бойове завдання, 19 вересня 2022 року поблизу села Новоселівка Краматорського району Донецької області, потрапивши під артилерійський обстріл та отримавши поранення, несумісні з життям. Народився **Анатолій** 3 січня 1992 року в селі Йосипівка Новогаляшчинської громади Кременчуцького району. Свою першу освіту здобув у школі села Піски, а після її закінчення вступив до

Вищого професійного училища №7 у Кременчуці, згодом у Кременчуці влаштувався на роботу.

Державну нагороду посмертно вручили родині **Віктора Данченка** у Семенівській громаді. За дорученням Президента України Володимира Зеленського солдат, командир 1 розвідувального відділення в/ч А 3488 **Віктор Данченко** нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно), а також нагрудним знаком Міністерства оборони України «За зразкову службу».

Державні нагороди отримав син **Віктора Данченка**. Була присутня і дружина, мати, а також сестра. **Віктор** загинув 14 лютого 2023 року під час виконання бойового завдання поблизу міста Часів Яр на Донеччині.

Указом Президента України № 723/2023 від 2 листопада 2023 року молодший сержант **Олександр Смирнов** нагороджений посмертно орденом «За мужність» II ступеня за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

Указом Президента України №23/2024 від 25 січня 2024 року солдат **Володимир Некрасов** нагороджений посмертно орденом «За мужність» III ступеня за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

Роксолана ЖУКОВА
Альона ДУШЕНКО

Військового Івана Мартинова нагородили орденом посмертно

Майора Івана Мартинова, військового із Горішніх Плавнів, нагородили посмертно орденом «За мужність» III ступеня

3 вересня 2019 року Іван розпочав службу за контрактом. У перший день повномасштабного вторгнення став на захист Батьківщини, був заступником командира механізованого батальйону.

15 грудня 2022 року в бою поблизу села Невське Луганської області майор ЗСУ Іван Мартинов отримав осколкове поранення голови, а за два дні помер у лікарні ім. Мечникова в Дніпрі.

Яна ГУДЗЬ

ВОЇНИ СВІТЛА

Воїни Кременчуччини загинули, захищаючи Україну

Валерій Бірюков

На російсько-українській війні загинув військовослужбовець із Глобинської громади Кременчуцького району **Валерій Бірюков**.

Валерій був мобілізований до лав Збройних Сил України у грудні 2022 року, служив на посаді командира відділення зенітного ракетного взводу 1 аеромобільного батальйону військової частини А4350 (46 окрема аеромобільна бригада десантно-штурмових військ).

Останній бій військовослужбовець прийняв 23 січня у населеному пункті Мар'їнка на Донеччині — внаслідок авіаційного обстрілу отримав травми, несумісні з життям.

Сергій Мельник

31 січня у Горішніх Плавнях провели в останню путь солдата ЗСУ **Сергія Мельника**, який загинув на російсько-українській війні. Поховали військового з почестями в Горішніх Плавнях на території військового меморіалу «Їхні імена будуть жити вічно».

Сергій Мельник народився 28 жовтня 1988 року у Горішніх Плавнях. У 2004 році після закінчення 9 класів загальноосвітньої школи № 5 продовжив навчання в політехнічному технікумі, де здобув кваліфікацію гірничого техника-електромеханіка. З 2008 по 2021 рік працював на підприємствах Фергехро - Полтавському та Єрствіському гірничо-збагачувальних комбінатах. Потім працював на підприємстві «Інтервібухпром».

20 листопада 2023 року був мобілізований на російсько-українську війну. 19

січня 2024 року під час виконання бойового завдання гранатометник механізованого батальйону солдат Збройних Сил України **Сергій Мельник** героїчно загинув поблизу села Синьківка Куп'янського району Харківської області.

Роман Пасічник

Від тяжких поранень помер військовослужбовець **Роман Пасічник** із Глобинської громади Кременчуцького району. 26 січня 2024 року у Київській клінічній лікарні від отриманих у місті Мирноград Донецької області поранень помер воїн **Роман Григорович Пасічник**.

Чоловік працював трактористом-машиністом Полтавазернопродукту. Майже рік служив у лавах Збройних Сил України.

Сиротами залишилися син **Денис** та донька **Катерина**, які на кілька днів раніше втратили й матір.

Олексій Поздняков

1 лютого у Горішніх Плавнях попрощалися з воїном **Олексієм Поздняковим**, який загинув на російсько-українській війні, захищаючи незалежність України. Старшого солдата поховали з почестями в Горішніх Плавнях на території військового меморіалу «Їхні імена будуть жити вічно».

Олексій Поздняков народився 27 березня 1987 року у Горішніх Плавнях. У 2002 році після закінчення 9 класів загальноосвітньої школи № 1 продовжив навчання у професійному будівельному ліцеї, де отримав професію машиніста автокрана. З 2005 до 2018 року працював на Полтавському гірничо-збагачувальному комбіна-

ті за спеціальністю. Одночасно навчався у політехнічному коледжі, де здобув кваліфікацію механіка.

У 2006-2007 роках проходив строкову військову службу в лавах Збройних Сил України. Потім також працював на підприємстві «Рижівський гранітний кар'єр» і ТОВ «Феррострой» машиністом автокрана.

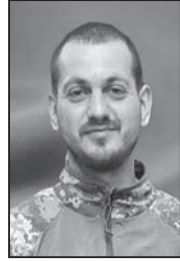
20 червня 2023 року був мобілізований на російсько-українську війну. 25 січня 2024 року вірний військовій присязі в бою за Україну старший стрілець парашутно-десантного батальйону старший солдат ЗСУ **Олексій Поздняков** героїчно загинув поблизу селища Новоселівське Сватівського району Луганської області.

Олександр Матяш

30 січня на російсько-українській війні поблизу селища Дворічна, Куп'янського району, Харківської області загинув військовий із Кременчука **Олександр Матяш**. **Олександр** проходив військову службу з 3 грудня 2022 року і був солдатом.

У полеглого воїна лишилися мама та сестри.

Руслан Рискаль

2 лютого у Горішніх Плавнях попрощалися із солдатом ЗСУ **Русланом Рискалем**, який помер від поранень, що отримав на російсько-українській війні. Поховали військового з почестями на території військового меморіалу «Їхні імена будуть жити вічно».

Руслан Рискаль народився 11 вересня 1995 року в Горішніх Плавнях. Після закінчення 9 класів НВК імені Л.І.Бугаєвської навчався в професійному будівельному

ліцеї, де здобув професію слюсаря з ремонту автомобілів, водія автотранспортних засобів категорії «С». У 2014-2015 рр. працював на Єрствіському гірничо-збагачувальному комбінаті. Потім на підприємстві «Рижівський гранітний кар'єр». З 2021 року працював у Комунальному підприємстві «Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства». Цього ж року **Руслан** розпочав заочне навчання в Політехнічному коледжі Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського за спеціальністю «Автомобільний транспорт».

2 квітня 2022 року був мобілізований на російсько-українську війну. 18 січня 2024 року, під час виконання бойового завдання, гранатометник аеромобільної роти, солдат Збройних Сил України **Руслан Рискаль** був тяжко поранений у населеному пункті Білогорівка Луганської області. 27 січня 2024 року у Вінницькому військовому госпіталі від поранень, несумісних із життям, **Руслан** помер.

Олег Снідченко

23 січня 2024 року, виконуючи бойове завдання із захисту Батьківщини, загинув військовий із Хорішок **Олег Снідченко**. Військовий із Кременчуцького району загинув поблизу села Іванівка Харківської області.

— **Загинув Герой**, вірний бойовій присязі та українському народу... Вічний спокій душі та слава Воїну, який віддав своє життя за мир і спокій на нашій землі, за майбутнє наших дітей, за кожного з нас! Честь і шана! Щирі співчуття рідним та близьким... Вся громада розділяє жахливий біль втрати та схиляє голови в глибокій скорботі, — йдеться у повідомленні Козельщинської громади.

Головна редакторка:
Леся Лазоренко

Верстка:
Анатолій Василенко

Газета є членом
Української асоціації видавців
періодичної преси

E-mail відділу новин:
telegraf.in.ua@gmail.com

Адреса редакції
та видавця:
39600, Кременчук,
вул. Шевченка, 50а
Тел. (0536) 74-35-73
(068) 640-44-48

Номер (спільний випуск) підписано до друку 07.02.2024р.
Віддруковано у ТОВ «АСМ» м. Полтава,
пр. Перспективний, 6, тел. (05322) 2-57-69
e-mail: tovasm@smail.com
Замовлення № 13087. Наклад 1000 прим.
Свідчення про реєстрацію серія ПЛ № 951-208ПР від 24.05.2011р.
Засновник – ПП С.В. Кулюсов
Видавець – ПП «Видавничий дім «Приватна газета»

Відповідальність за зміст публікацій несе автор. Листування з читачами – на сторінках газети. Редакція може не поділяти думку автора публікації. Рукописи не повертаються. Використання матеріалів і новин «Кременчуцького Телеграфу» дозволяється тільки при письмовому дозволі редакції. Всі права захищені. За порушення авторських прав Законодавством передбачена відповідальність.

Відомий херсонець дядя Гриша збирав гроші на ЗСУ у Кременчуці

«Кременчуцький ТелеграфЪ» зустрів волонтера на вулицях нашого міста. Чоловік розповідає, що зараз їздить містами України у рамках чергового збору на потреби військових

Цей чоловік у військовій формі став відомим, коли його відео з окупованого Херсону «завірусилися» у мережі. На кадрах чоловік їздив містом, вмикаючи українські пісні на повну гучність. Чоловік розповідає, що навіть в окупації збирав гроші на потреби українських захисників. Росіяни волонтера на інвалідному візку не чіпали, лише інколи намагалися нав'язати «свою правду».

— **Кожного ранку я виїжджав**, як на мінне поле, бо ти не знаєш, чи вдасться увечері тобі повернутися. Боявся, але робив свою справу. Бесіди росіяни зі мною не проводили, я сам з ними розмовляв. Ви розумієте, у них зовсім інший погляд на ситуацію. Вони говорили, у вас своя правда, у нас — своя, — каже волонтер.

Волонтерською діяльністю дядя Гриша займається ще з 2014 року, розповідає, що не міг інакше.

— **Всім говорю**, що в моїй крові намішана кров українця, бандерівця і хохла. Тому, як можу, так і допомагаю військовим. Все роблю для нашої перемоги.

За роки волонтерства відвідував чи не всю лінію фронту, був на Луганщині, Донецчині. Чоловік розповідає, що спочатку закривав нагальні потреби військових, купував одяг, амуніцію. Зараз — дрони, тепловізори, генератори.

ФОТО: КИРИЛО ВОРОНЦОВ

— **Останню поїздку купив 10 дронів військовим**. Зараз збираю переважно на дрони, мавіки та медицину для поранених бійців. Я зібрав під сім мільйонів за десять років волонтерства, — розповідає чоловік.

Нині дядя Гриша їздить містами України у рамках чергового збору. Люди впізнають, а це допомагає зібрати більше коштів на потреби ЗСУ.

— **Перед цим я був у Дніпрі**, зараз я у Кременчуці, далі Полтава або Черкаси. Хочеться поїхати у Полтаву, саме там у 2016 році я отримав звання Народного героя України. Мене стримує місце проживання. Якщо мені вдасться знайти людей, які можуть надати житло, я їду в це місто. У Кременчуці підходять, впізнають. Куди б не приїхав, всюди впізнають, — каже чоловік.

Провести у нашому місті волонтер планує ще кілька днів. Потім вирушить в інші міста України.

Роксолана ЖУКОВА

Кременчужанин Олександр Бугрименко отримав «Золотий хрест»

У стінах Кременчуцької районної військової адміністрації 3 лютого Олександр Бугрименко отримав нагороду «Золотий Хрест» від Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного

Відзнака Знайшла свого героя, розповідає командир 145-го батальйону 116-ї окремої бригади територіальної оборони, підполковник Андрій Баранов

— **Дозволь вручити заслужену нагороду**. Ця нагорода отримана за героїзм, проявлений під Степаном, під Авдіївкою. І саме завдяки відвазі та сміливості багато хто з поранених хлопців був вчасно доставлений до медиків. Є бійці, які завдяки твоїй швидкій евакуації вижили. Мало просто слів, які б змогли оцінити твої заслуги, — каже Андрій Баранов.

Народився і виріс Олександр Бугрименко у Полтаві, згодом, після служби в армії переїхав до Кремен-

чука, каже, що сподобалося місто. 24 лютого стало переломною датою у житті військовослужбовця.

— **Мене розбудила дружина**, каже, літають літаки. Я спочатку нічого не зрозумів, а коли усвідомив, що на нас напали, поїхав на роботу і повідомив, що їду захищати країну. 25 лютого я вже був у військовій частині. Пішов добровольцем, не міг інакше, — розповідає Олександр.

Донька Наталя пишається батьком, каже, що чекає на дзвінки тага з фронту та повернення свого Героя. Саме він став її головним наставником у житті.

Роксолана ЖУКОВА

«Запитувана Вами інформація не є публічною» — відповідь на запит від КП «Спецкомбінат ритуальних послуг»

Мова йде про інцидент, який стався біля в'їзду на Свіштовське кладовище та набув суспільного розголосу. Родині покійника не дозволяли проїхати до місця поховання на власному авто. У чому причина заборони, «Кременчуцький ТелеграфЪ» намагався дізнатися у СКРП через офіційний запит

Нагадаємо, 25 січня в одному з телеграм-каналів з'явилося відео, на якому кременчужанам не давали проїхати на Свіштовське кладовище. У публікації також йшлося, що однієї із учасниць похоронної процесії стало зле і їй довелося викликати «швидку».

Співробітники Свіштовського цвинтаря у Кременчуці вимагали гроші за заїзд на цвинтар. Нас не впустили на цвинтар і нам довелося нести покійного через увесь цвинтар, — йшлося у публікації.

«Кременчуцький ТелеграфЪ» у день оприлюднення відео намагався зв'язатися з керівництвом комунального підприємства «Спеціалізований комбінат ритуальних послуг», втім, отримав рекомендацію «писати запит на інформацію».

2 лютого 2024 року «Кременчуцький ТелеграфЪ» отримав відповідь на свій запит. У відповіді йдеться, що запитувана нами інформація, в розумінні закону України «Про доступ до публічної інформації», не є публічною. Тобто

№	Найменування	Ціна за одиницю товару з ПДВ, грн
1	Катифан MERCEDES VITO 111CDI	2000,00
2	Катифан MERCEDES VITO 111CDI у комплекті та світлодіодні	2500,00
3	Катифан MERCEDES VITO 111CDI у повнокомплектній	2500,00
4	Катифан ГАЗ-32213-418	1500,00
5	Катифан ГАЗ-32213-418 у комплекті та світлодіодні	2200,00
6	Катифан ГАЗ-32213-418 у повнокомплектній	2200,00
7	Катифан MERCEDES-BENZ SPRINTER	2300,00
8	Катифан MERCEDES-BENZ SPRINTER у комплекті та світлодіодні	3000,00
9	Катифан MERCEDES-BENZ SPRINTER у повнокомплектній	3000,00
10	Катифан Chevrolet	6000,00
11	Катифан Chevrolet мінівасівський за км	24,00
12	Катифан Chevrolet Уд	4500,00
13	Катифан (оренда/вартість) при національних перевезеннях за км	15,00
14	Катифан при похованні	1200,00
15	Катифан при похованні у великій/світлодіодні	1200,00
16	Катифан при похованні у великій/світлодіодні	1200,00

інформація про те, «чи можуть проїхати автівки з померлим до закладу придбаного місця поховання, якщо авто з померлим не є катафалком СКРП», не є такою, яка потребує публічного висвітлення, на думку керівництва СКРП.

Роксолана ЖУКОВА

Військові та родини полеглих бійців отримали сертифікати на квартири

Президент Володимир Зеленський вручив Героям України та родинам полеглих Героїв ще 30 сертифікатів на отримання квартир, про це пише у своєму телеграм-каналі очільник Полтавської ОВА Філіп Пронін

«Серед тих, хто їх отримав, двоє воїнів родом із Полтавщини — підполковник Євген Бова та майор Сергій Волинський. Також сертифікат передали рідним полеглому льотчика полковника Олександра Оксанченка», — йдеться у повідомленні.

Євген Бова обороняв Маріуполь, пройшов російський полон. Був нагороджений орденом «Золота Зірка».

Сергій Волинський випускник Кременчуцького військового ліцею. Командував підрозділом морських піхотинців під час оборони Маріуполя. Пройшов полон. Власник ордена «Золота Зірка».

Олександр Оксанченко — український льотчик родом із Миргорода. 24 лютого 2022 року робив бойові вильоти та відвертав на себе російську авіацію. Родині загиблого льотчика вручили орден «Золота Зірка». У Києві на честь льотчика перейменували вулицю. Також Олександр Оксанченку присвятили серію марок.

Військовим передали дрони

У четвер, 1 лютого, у Кременчуцькій районній військовій адміністрації передали 16 дронів одній із бригад наших захисників. Очільник військової адміністрації Олег Леднік розповідає, що це лише частина допомоги, яку вдалося закупити за кошти свідомого бізнесу Кременчука

— **Ми отримали запит від військових**, що є потреба у FPV-дронах. Ми звернулися до бізнесу. Саме ці дрони закуплені благодійною організацією «Маркетопт». Ці дрони виготовлені в Україні, вони здатні долати відстань до 20 км. Передаємо 16 дронів із посиленими батареями та з повним комплектуванням, — каже Олег Леднік

Військовий із позивним «Хохол» розповідає, що вже завтра дрони працюватимуть на херсонському напрямку. Нині подібна техніка у війську незамінна.

— **Важливо**, що вони вже готові до використання, бо у хлопців там немає такої можливості їх якось доопрацювати. Там не завжди є світло чи ще якісь умови, щоб налаштувати дрон. Ми навіть не зможемо там під'єднати елементарне — паяльник. Тому перевага велика, що вони зібрані та готові до роботи, — говорить військовий із позивним «Хохол».

Роксолана ЖУКОВА

У Кременчуці відкрився ресурсний центр для жінок та дівчат

Це безпечний простір, де жінки та дівчата зможуть відновити свій фізичний та емоційний стан, розкрити творчий потенціал, отримати психологічну підтримку, юридичну консультацію та кваліфіковану допомогу у випадку гендерно зумовленого чи домашнього насильства

Центр відкрився за ініціативи Благодійної організації «Світло надії» та підтримки організації Дитячого фонду Організації Об'єднаних Націй (UNICEF).

— **Для нас це пріоритетний напрямок і ми розуміємо**, що проблема лише збільшується, тому і шукаємо ресурси та можливість задля вирішення даної проблеми. Сюди може прийти будь-яка жінка, взяти участь у заходах, дізнатися інформацію та визначитися — чи була вона у такій ситуації, що з цим робити і головне — як не потрапити надалі у таку ситуацію, — розповідає менеджерка програм «Світло надії» Вікторія Мірошніченко.

На території жіночого простору також є дитяча кімната, невдовзі працюватимуть логопед та арт-терапевт. На балансі ресурсного центру також є автомобіль, тож, за необхідності, жінок можуть забрати чи перевезти до лікарні.

Ментори центру гарантують повну анонімність та конфіденційність звернень для жінок.

Працює жіночий простір щоденно, з 9.00 до 19.00, за адресою: вул. Університетська, 1.

Яна ГУДЗЬ

СТАЛО ВІДОМО, ЩО...

... на ремонт в укрітті виконкому Кременчука планують витратити понад 60 тисяч гривень. На ремонт підлоги в укрітті адмінбудівлі виконавчого комітету Кременчуцької міської ради витратять 67 тисяч 840 гривень. Про це стало відомо під час засідання виконавчого комітету Кременчуцької міськради. Відомо, що гроші виділяють зі Стабілізаційного фонду Кременчуцької громади. Нагадаємо, у липні на сесії міськради депутати погодили фінансування мультимедійного проєктора в укрітті виконкому за майже 30 тисяч гривень. Понад 180 тисяч гривень зі Стабфонду виділили на меблі у сховищі та пілососи для службових автівок мерії.

... з початку року 575 родин взяли кредити на придбання житла за програмою «Оселя». Від початку дії програми доступні кредити отримали вже понад 6 900 родин на загальну суму 10,4 млрд грн. Лише за перший місяць поточного року банки видали іпотечних кредитів на 1 млрд грн 575 родинам. Третина з них отримані на умовах масової іпотеки — під 7%. Такий кредит можуть взяти всі українці, які не мають власного житла, або потребують покращення житлових умов. Водночас військові, медики, педагоги й науковці можуть взяти кредит за програмою на пільгових умовах — під 3%.

... телеканал «Кременчук» транслюють в ефірі цифрового телебачення. З 1 лютого комунальний телеканал «Кременчук» транслюють в ефірі цифрового телебачення Т2. На послугу транслювання з місцевого бюджету виділили понад 127 тисяч гривень. Відомо, що ефір телеканалу покриватиме Кременчук та прилеглі райони. Послуги телерадіоорганізації комунальному підприємству «Кременчуцька телерадіокомпанія» (КТРК) надає київське товариство з обмеженою відповідальністю «Зеонбуд». Компанія опікується трансляціями всеукраїнських медіагруп та телеканалів.

Грип наступає

У Кременчуці зростає кількість хворих. У місто скоро завезуть безкоштовну вакцину проти грипу

У Кременчуці зростає кількість хворих на грип. Це можна простежити за повідомленнями пресслужби мерії Кременчука. Якщо з 11 по 17 січня зафіксували 6 випадків грипу, то з 8 по 24 січня їх було вже 20. Найрозповсюдженішим у місті є грип типу А.

«ТелеграфЪ» розпитав лікаря-епідеміолога Кременчуцького районного відокремленого підрозділу державної установи «Полтавський обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України» Ларису Коровіну про симптоми цієї хвороби, про те, як саме її діагностують, чи є у Кременчуці швидкі тести, та дізнався, що скоро у місто «заїде» безкоштовна вакцина проти грипу.

Про тести на грип, виявлені випадки цієї хвороби у Кременчуці та госпіталізацію

Загалом з початку 2024 року у Кременчуці зареєстрували 80 випадків грипу, із них грипу типу В — один випадок, усі інші 79 — це грип типу А. З 80 випадків 64, у тому числі грип типу В, підтверджені за допомогою швидких тестів. А в 16 випадках діагноз лікарі встановили за клінічними ознаками захворювання без лабораторного підтвердження. З 80 кременчужан, які захворіли на грип з початку 2024 року, госпіталізували 44 людини.

— На даний час лікарі мають право встановлювати діагноз, якщо клінічні ознаки захворювання класичні — як у підручниках з інфекційних захворювань. Тому, якщо лікар спостерігає класичні клінічні прояви захворювання, він має право поставити діагноз «грип», не підтверджуючи його лабораторно, — коментує Лариса Коровіна.

За словами пані Коровіної, бувають такі випадки: наприклад, сім'я з двома дітьми звертається по медичну допомогу. У перший день одній дитині роблять швидке тестування і ставлять діагноз «грип». А друга дитина з цієї ж сім'ї звертається через два дні з аналогічними симптомами, то її вже не тестують, а встановлюють грип клінічно.

Авторка цього матеріалу розповіла Ларисі Коровіній, що співробітниця «Кременчуцького Телеграфа» днями водила дитину, яка захворіла, у Кременчуцьку лікарню планового лікування. І там їй сказали, що тестів на грип наразі немає, перевірити дитину вони не можуть.

На це епідеміолог відповіла:

— Я не можу сказати, що в місті тести у достатній кількості. Вони є, але обмежено. Кожний лікувальний заклад закуповує швидкі тести на грип самостійно за рахунок підприємства.

Коли діагноз треба диференціювати, тобто, наприклад, визначити, у пацієнта грип чи коронавірусна інфекція, то такої людині роблять тест на одну із цих хвороб. Якщо діагноз взагалі незрозумілий, проводять тестування на грип.

Лариса Коровіна каже, що тести не роблять усім підряд. Якщо лікар розуміє, що це ГРВІ, а не грип, то він може взагалі не тестувати пацієнта.

— Наявність тестів — це покладено на лікувальні заклади. В обов'язковому порядку тести закуповують для інфекційних лікарень. У Кременчуці їхній запас постійно поповнюється в інфекційному відділенні лікарні інтенсивного лікування «Кременчуцька» та в інфекційному відділенні дитячої лікарні, там тести завжди в достатній кількості. Тестування на грип — це дуже важлива річ. Якщо людина госпіталізується, її обов'язково тестують, бо від цього залежить напрямок лікування, варто призначити антивірусну терапію, чи ні, — пояснює епідеміолог.

Лікарка зазначає, що, зазвичай, дітей із підтвердженим діагнозом «грип» госпіталізують:

— Або вони самі приїжджають з батьками, коли висока температура, і діагноз встановлюється вже у стаціонарі, або їх педіатр направляє на госпіталізацію.

Симптоми, характерні для грипу. Чим грип відрізняється від ГРВІ

— Зазвичай грип починається гостро, з підвищенням температури до високих цифр, до 38-39 градусів. Спостерігається загальна слабкість, біль у м'язах — це дуже характерно для грипу, — пояснює Лариса Коровіна.

Симптоми грипу можна розділити на дві групи. На перший план при грипі виступають симптоми інтоксикації: підвищення температури, загальна слабкість, нездужання, підвищена втомлюваність, біль у м'язах та суглобах, головний біль. Також можуть бути світлобоязнь (коли людина виходить із затемненого приміщення на світло, виникає різь в очах), слезотеча, почервоніння склер очей, а також обличчя.

Вищезазначені симптоми можуть триматися один-два дні, а потім до них приєднуються симптоми ураження верхніх дихальних шляхів — кашель, нежить, біль у горлі.

Лариса Коровіна звернула увагу, що при гострих респіраторних вірусних інфекціях усе навпаки: спочатку проявляються симптоми ураження верхніх дихальних шляхів — нежить, кашель, першіння, почервоніння та біль у горлі. І лише потім може підійнятися невисока температура, а максимум — до 38 градусів.

— Ось коли на перше місце виходять симптоми ураження верхніх дихальних шляхів, а потім симптоми інтоксикації, це більше «тягне» на гострі респіраторні вірусні інфекції, — коментує лікарка.

Про вакцини проти грипу

Кожного епідемічного сезону Всесвітня організація охорони здоров'я надає інформацію про те, які прогнозовані штами грипу циркулюватимуть. З урахуванням цих штамів і випускається вакцина. Вона може бути як чотириконтинентною, так і триконтинентною, яка містить ці прогнозовані штами вірусу.

ВООЗ опублікувала рекомендації стосовно складу вакцини проти грипу для використання в Північній півкулі у сезон 2023-2024 років.

До складу чотиривалентних вакцин, виготовлених на основі курячого ембріона, ВООЗ рекомендує включити компоненти:

- вірус, подібний до A/Victoria/4897/2022 (H1N1)pdm09;
- вірус, подібний до A/Darwin/9/2021 (H3N2);
- вірус, подібний до B/Austria/1359417/2021 (лінія B/Victoria);
- вірус, подібний до B/Phuket/3073/2013 (лінія B/Yamagata).

Рекомендований склад тривалентних вакцин для використання протягом сезону грипу 2023-2024 на основі курячого ембріона:

- вірус, подібний до A/Victoria/4897/2022 (H1N1)pdm09;
- вірус, подібний до A/Darwin/9/2021 (H3N2);
- вірус, подібний до B/Austria/1359417/2021 (лінія B/Victoria).

Чи варто приймати вітамінні комплекси та чи приносять вони користь для здоров'я

Медики не рекомендують вживати полівітамінні комплекси, бо вони не приносять того ефекту, який від них очікують люди, а лише дають навантаження на організм

Про це «Кременчуцькому Телеграфу» розповіла завідувачка амбулаторії загальної практики — сімейної медицини № 3 Центру первинної медико-санітарної допомоги № 1 Тетяна Пасічник.

Вітаміни, які входять до складу таких комплексів, містяться у настільки невеликих кількостях, що не можуть принести користі для здоров'я.

— Дехто з пацієнтів приходять і каже: «Я часто хворію, придбав собі полівітаміни, куди входять 14 вітамінів». Це є нелогічно. Плюс

те, що кожен із цих вітамінів, який входить до складу тої одної таблетки, він у мінімальних дозуваннях. І ми не даємо допомоги організму, але цим самим робимо навантаження на печінку, серце, нирки, які повинні все це переробити і вивести.

Крім того, за словами Тетяни Пасічник, досить часто виробники в одній таблетці хочуть поєднати те, що поєднувати не можна. Наприклад, вітаміни групи В один із одним не можна «змішувати». Усі вітаміни — це специфічні сполуки, які потребують індивідуального підходу.

Лікарка наголошує: що більше виробники намагаються зробити «збірну солянку» з вітамінів, то більше відсоток проявів алергічних реакцій.

Під час застуди допускається вживання вітаміну С, якщо немає алергічної реакції на цей пре-

парат. Тому що він досить часто викликає алергію.

— Усі люди, зазвичай, коли хворіють, починають пити чай з малиною, їсти овочі та фрукти, які вміщують і так досить велику кількість вітаміну С, і плюс додатково приймають його в чистому вигляді. Тоді можуть виникати алергічні висипи, — коментує пані Пасічник.

Тому можна приймати 250 міліграмів вітаміну С на добу протягом періоду захворювання, цього достатньо. Він стабілізує судинну стінку, і внаслідок цього зменшується навантаження на організм під час хвороби.

Тетяна Пасічник зазначила, що з жовтня по квітень, коли сонячного освітлення недостатньо, всім рекомендується приймати вітамін D у профілактичній дозі

тисяча міжнародних одиниць на добу — раз у день по капсулі під час їжі. Особливо це стосується жінок, старших за 40 років, які вже можуть мати зміни менструального циклу, прояви остеопорозу.

Та й у будь-якому віці досить часто у жінок порушення гормонального фону, розлади менструального циклу виникають на тлі зниженого рівня вітаміну D. Але в таких випадках має бути безпосередньо призначення вітаміну D лікарем.

Якщо вживати дозу цього вітаміну більшу, ніж тисяча міжнародних одиниць (є ще дозування 2 та 4 тисячі МО), то це лише за показаннями, якщо в анамнезі є остеопороз, часті переломи, та після призначення лікарем.

Катерина ТУРУБАРА

ГРИП - СТОП!

ЯК РОЗПІЗНАТИ ГРИП ТА ВБЕРЕГТИСЯ ВІД НЬОГО

ЯК МОЖНА ЗАРАЗИТИСЯ ВІРУСОМ ГРИПУ

- Через контакт із хворою людиною, коли та розмовляє, чихає, кашляє
- Перебувати від людини з ознаками грипу на відстані не меншій за 2 метри

ДЛЯ КОГО ГРИП НАЙНЕБЕЗПЕЧНИШИЙ

- Діти до 5 років (особливо - діти до 2 років)
- Вагітні жінки
- Люди з надмірною вагою
- Люди віком понад 65 років
- Хворі на діабет
- Хворі на хронічні серцево-судинні захворювання
- Хворі на хронічні захворювання легень
- Люди з іншими тяжкими хронічними захворюваннями

ПРОФЕСІЙНІ ГРУПИ РИЗИКУ:

- Медичні працівники
- Водії громадського транспорту
- Вчителі і вихователі
- Продавці
- Усі, хто працює в людних місцях

ЯКІ ОЗНАКИ ГРИПУ

- Різка підвищення температури тіла (понад 38 градусів без будь-яких супутніх симптомів)
- Головний біль
- Нежить, закладення носа
- Підвищена світлочутливість
- Біль у м'язах
- Блювота і пронос
- Дратівливість через шум

ЯК ЗАПОБІГТИ ЗАРАЖЕННЮ НА ГРИП

- Обмежити відвідини місць великого скопчення людей.
- Прикривати ніс і рот при чханні або кашлі одноразовою серветкою, яку одразу після використання викинути.
- Часто провітрювати приміщення.
- Повноцінно харчуватися, висипатися, чинити поростом.
- Не торкатися очей, носа або рота немитими руками.
- Дотримуватися правил особистої гігієни, часто мити руки з милом.
- Чинити обійми, поцілунків і рукоприскань.
- Зробити щеплення від грипу.

ВАКЦИНАЦІЯ ВІД ГРИПУ: НІКОЛИ НЕ ПІЗНО!

- 1 Вакцинуватися можна впродовж всього сезону, навіть під час епідемії
- 2 Щеплення не ослаблює, а навпаки, посилює здатність організму протистояти грипу
- 3 Вакцинація проводиться після огляду лікаря та його дозволу тільки у лікувальному закладі

Усі дії повинні виконуватися обережно, згідно з інструкцією

ІНФОГРАФІКА TSNUA

Лариса Коровіна повідомила ТЪ, що на початку цього епідеміологічного сезону (в середньому він триває з 1 жовтня до 1 травня) Кременчук двічі в якості гуманітарної допомоги отримуватиме вакцини проти грипу — «ДжіСі Флю» та «Інфлуенза», обидві - виробництва Кореї. Їх розподілили між центрами ПМСД. Таким чином у кременчужан була можливість щепитися від грипу безоплатно. Проте, оскільки було багато охочих щепитися, вакцина закінчилася швидко.

За словами пані Коровіної, днями Кременчук отримав лист про те, що 12 тисяч доз вакцин проти грипу ввозяться в Україну на безоплатній основі від фармацевтичної компанії Sanofi.

— Sanofi Pasteur — це одна із відомих фармацевтичних компаній, яка випускає не тільки вакцину проти грипу, а й цілий ряд вакцин. Це провідна, досвідчена компанія, — пояснює епідеміолог.

Скільки конкретно вакцин отримає з цієї гуманітарної допомоги Полтавщина, і безпосередньо Кременчук, Лариса Коровіна знатиме за кілька днів. Тож слідкуйте за новинами на нашому сайті, ми триматимемо наших читачів у курсі.

Втім, якщо ви бажаєте зробити щеплення від грипу за власні кошти (адже до кінця епідемічного сезону ще 3 місяці), вакцини доступні в аптечній мережі.

— В аптечній мережі були вакцини «Інфлувак», «ДжіСі Флю», «Ваксигрип». Ці вакцини дозволені до використання в Україні, — каже Лариса Коровіна.

Проте, за даними сайту «Таблетки.юа», зараз у наявності в аптеках Кременчука лише вакцина «Ваксигрип», її ціна коливається у межах 417-457 гривень.

Місцева влада Кременчука подала декларації за 2021 та 2022 роки

Станом на 1 лютого усі заступники міського голови Кременчука подали декларації за 2021-2022 роки

Заступниця міського голови Тетяна Неїленко має дві квартири, землі площею понад 1,5 тис м² та житловий будинок. Тетяна Неїленко володіє двома автівками — KIA Sportage 2019 року випуску та CHERY TIGGO 2013 року випуску. Вказана ціна першої машини — 515 тисяч гривень, а другої — 130 тисяч гривень.

Річна зарплата Тетяни Неїленко становить понад 1 млн грн. Також чиновниця отримала за 2022 рік пенсію у розмірі 229 тисяч 197 гривень. Якщо порівнювати з 2021 роком, то зарплата посадовиці зросла на понад 118 тисяч гривень.

У готівці заступниця міського голови тримає 210 тисяч гривень, а на банківському рахунку — 106 тисяч 557 гривень.

Секретар міської ради Юрій Гриценко з нерухомості має спільну з дружиною квартиру, сам чиновник володіє гаражем. Наталія Гриценко з нерухомості також має гараж.

Станом на 2022 рік Юрій Гриценко володіє автівкою Nissan X-TRAIL 2013 року випуску. Її секретар міської ради має з 2013 року.

У 2022 році Юрій Гриценко отримав річну зарплату у розмірі 942 тис грн. У порівнянні з 2021 роком вона зросла на понад 100 тисяч гривень. Секретар міськради також отримав за рік пенсію — 238 тис 944 грн. Своєю чергою Наталія Гриценко за рік отримала понад 66 тис грн пенсії.

Юрій Гриценко з грошових активів за 2022 рік задекларував понад 600 тисяч гривень на банківських рахунках та понад 22 тис доларів готівкою. У порівнянні з 2021 роком грошові активи секретаря міськради зросли майже вдвічі. Заощадження дружини за 2022 рік Юрій Гриценко у декларації не вказав.

Перший заступник міського голови Володимир Пелипенко з нерухомості має квартиру з 2020 року. Житлова площа — 43,9 м², її вартість — понад 298 тисяч гривень. Чиновник також має право користування квартирою дружини. Марина

Пелипенко з 2018 року має офіс, вартість якого складає 250 тисяч гривень. Зазначимо, дружина чиновника керує агентством нерухомості «Алькорцентр».

За 2022 рік Володимир Пелипенко задекларував дві машини — Opel Kadett 1.3 1989 року випуску та Honda Pilot 2009 року випуску. Останньою автівкою володіє підприємець Олександр Коломоєць — сам чиновник має лише право користування з 2020 року.

У 2022 році на посаді першого заступника міського голови Кременчука Володимир Пелипенко отримав виплати в розмірі понад 869 тисяч гривень. У порівнянні з 2021 роком чиновник отримав на понад 70 тисяч гривень більше. Марина Пелипенко отримала річні дивіденди в розмірі 300 тис грн та зарплату у розмірі понад 80 тис грн.

З грошових активів Володимир Пелипенко тримає в готівці 43 тисячі доларів та 6 тисяч євро, на його банківському рахунку розміщено понад 30 тисяч гривень. Своєю чергою Марина Пелипенко у готівці має 70 тисяч гривень та понад 16 тисяч доларів.

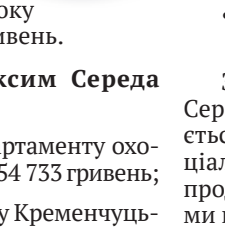
Заступник міського голови Дмитро Кравченко з нерухомості має земельну ділянку площею 1 тис м² та квартиру. З 2020 року віцемер став власником HYUNDAI TUCSON 2019 року випуску. Її ціна, як вказано у декларації, на момент купівлі склала понад 359 тисяч гривень.

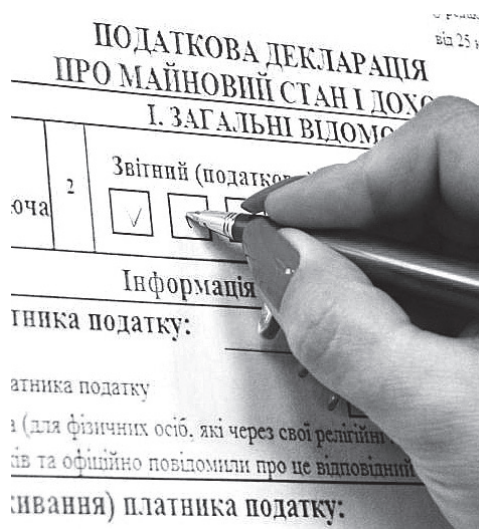
Дмитро Кравченко задекларував передані корпоративні права у двох компаніях — «Жовтий Аероплан» та у «Першому будівельному центрі комплектації».

У 2022 році заробітна плата чиновника склала 795 тис 970 грн. У порівнянні з 2021 роком виплати зросли на понад 90 тисяч гривень. Як заощадження Дмитро Кравченко в готівці тримає 100 тисяч гривень, 20 тисяч доларів та понад 6 тисяч євро. На банківському рахунку віцемера станом на 2022 рік розміщено 200 тисяч гривень.

Заступник міського голови Іван Москалик з нерухомості задекларував родинну квартиру, у якій має частку, та землю, площею 1,5 тис м² у Сквадовському районі Херсонської області. З 2021 року чиновник користується автівкою FORD EXPLORER

Іван Москалик з нерухомості задекларував чотири квартири, три з яких належать самому віцемеру, ще одна перебуває у спільній власності Зінаїди Проценко та Вікторії Черншової.

2015 року випуску. Сама машина належить родичці віцемера Дар'ї Москалик. За 2022 рік заступник мера отримав зарплату в розмірі 913 тис 428 грн. У порівнянні з 2021 роком виплати чиновнику зросли на понад 80 тисяч гривень. Із грошових активів Іван Москалик тримає у готівці 77 тисяч гривень, понад 13 тисяч доларів та понад півтори тисячі євро. На банківських рахунках чиновник має понад 30 тисяч гривень, 135 доларів та понад 1,3 тис євро.

Заступниця міського голови Ольга Усанова з нерухомості володіє земельною ділянкою площею 1 тис м², а з 2021 року — квартирою на 72,4 м², вартість якої складає 434 тис 400 грн. Квартиру віцемерка отримала як подарунок.

Річна зарплата заступниці мера у 2022 році склала понад 902 тис грн. Якщо порівнювати з 2021 роком, то виплати зросли на майже 100 тисяч гривень. На 2022 рік Ольга Усанова отримала дохід від відчуження майна в розмірі 457 тисяч 108 грн

У готівці заступниця міського голови тримає 250 тисяч гривень, 17 тисяч доларів та 3 тисячі євро. На банківському рахунку Ольга Усанова має понад 15 тисяч гривень.

Заступник міського голови Руслан Проценко з нерухомості задекларував чотири квартири, три з яких належать самому віцемеру, ще одна перебуває у спільній власності Зінаїди Проценко та Вікторії Черншової.

3 липня 2022 року Руслан Проценко користується HYUNDAI TUCSON 2017 року випуску. Належить машина Олександру Проценку, ціна автівки, як вказано у декларації, складає 545 тисяч гривень.

За 2022 рік віцемер отримав заробітну плату у розмірі 829 тисяч гривень. У порівнянні з 2021 роком виплати зросли на понад 90 тисяч гривень. Зінаїда Проценко за рік отримала соціальну допомогу від Швейцарії у розмірі 265 тисяч 653 гривень.

Як заощадження Руслан Проценко в готівці тримає 25 тисяч доларів, 50 тисяч гривень та 5 тисяч євро. Зінаїда Проценко у готівці має 4 тисячі доларів.

Керуючий справами виконавчого комітету міської ради Руслан Шаповалов із нерухомості разом з Оксаною Шаповаловою володіє квартирою. Сама ж дружина чиновника також має квартиру у Чигирині у спільній власності з Людмилою та Лідією Стеценко.

У 2020 році посадовець став власником SUZUKI VITARA 2020 року випуску. Її вказана ціна — 762 тисячі 900 гривень.

За рік Руслан Шаповалов заробив понад 900 тисяч гривень. У порівнянні з 2021 роком, виплати зросли на понад 90 тисяч гривень. Річна зарплата Оксани Шаповалової склала 224 тисяч 899 грн.

Заощаджень ані чиновник, ані члени його родини для декларування не мають.

Керівниця апарату міського голови Світлана Пищита з нерухомості володіє квартирою, її ж чоловік має право на користування. Житлова площа — 77,9 м². З 2020 року Світлана Пищита володіє FORD FIESTA, 2017 року випуску. Вказана ціна — 5 тисяч гривень. Її чоловік, Олександр Калашник, з 2009 року має KIA CERATO 1.6, 2008 року випуску.

За 2022 рік на посаді керівниці апарату міського голови Світлана Пищита заробила 895 тисяч 937 грн, в середньому на місяць — понад 70 тисяч гривень. У порівнянні з 2021 роком її виплати зросли на понад 100 тисяч гривень. Своєю чергою зарплата за 2022 рік Олександра Калашника склала 613 тис 586 гривень. Додатково начальник підприємства «Квартирне управління» отримав соціальну допомогу на загальну суму 60 тисяч гривень.

Чиновниця тримає у готівці 400 тисяч гривень, 20 тисяч доларів та 10 тисяч євро, її чоловік — 10 тисяч доларів та 2 тисячі євро.

У 2021 році Лілія Сушко стала власницею Nissan Qaushqai 2019 року випуску. Як вказано у декларації, вартість придбаної машини становить 70 тисяч гривень.

За дев'ять місяців роботи у 2023 році на посаді керівника Кременчуцького ТЦК Роман Сушко заробив 1 млн 271 тис 570 грн. Також Роман Сушко отримав пенсію в розмірі 101 тис 795 грн. У готівці Роман Сушко тримає 1,8 млн грн.

Додамо, що за 2022 рік полковник вказав заробітну плату в розмірі 624 тис 440 грн. Своєю чергою Лілія Сушко, працюючи в Автозаводській районній адміністрації Кременчуцької міської ради, за 2022 рік заробила 226 тис 471 грн.

Як раніше розповідав начальник Полтавського обласного ТЦК та СП Олексій Трофіменко, наразі Роман Сушко судиться з обласним ТЦК щодо своєї діяльності на колишній посаді керівника Кременчуцького ТЦК. Він додав, що це не пов'язано з питанням мобілізації — це суто особисті питання.

Скільки у 2022 році заробили директор департаменту охорони здоров'я Максим Серeda та його дружина

Директор департаменту охорони здоров'я Кременчука Максим Серeda задекларував свої доходи за 2022 рік. У декларації він вказав свою дружину Ірину Середу, яка також працює у сфері охорони здоров'я міста

З 2013 року подружжя має квартиру загальною площею 64,2 кв. м.

У 2020 році Ірина Серeda стала власницею гаража загальною площею 21,6 кв. м, а у 2021 році — автомобіля Mazda 6S, 2017 року випуску, за 132 000 гривень.

За 2022 рік Максим Серeda заробив:

- як директор департаменту охорони здоров'я — 354 733 гривень;
- за сумісництвом у Кременчуцькому обласному клінічному шпиталі для ветеранів війни — 12 656 гривень.

За 2022 рік Ірина Серeda заробила:

- за основним місцем роботи у лікарні інтенсивного лікування «Кременчуцька» — 409 256 гривень;
- за сумісництвом у лікарні інтенсивного лікування «Кременчуцька» — 117 048 гривень;
- дохід від підприємницької діяльності — 117 403 гривень.

За даними сайту You Control, ФОП Серeda Ірина Валентинівна займається роздрібною торгівлею в спеціалізованих магазинах переважно продуктами, напоями та тютюновими виробами.

Максим Серeda зберігає готівкою 150 000 гривень, а його дружина — 12 000 доларів США.

Майже два мільйони готівкою

Екскерівник Кременчуцького РТЦК та СП Роман Сушко задекларував свої доходи

Колишній начальник Кременчуцького районного ТЦК та СП, полковник запасу Роман Сушко подав декларацію про доходи за дев'ять місяців 2023 року. Як членів своєї родини військовий вказав дружину Лілію Сушко та сина Назарія

Нерухомість

У 2022 та 2023 роках Роман Сушко став власником двох земельних ділянок загальною площею майже 15 тисяч м² у Піщанській громаді. З лютого минулого року він володіє приміщенням площею понад 500 м².

Лілія Сушко має квартиру загальною площею 70 м² та землю у Кременчуцькій громаді площею понад 1 тис. м². Також військовий володіє квартирою разом зі своєю родичкою Людмилою Сушко та має землі в Кременчуці площею 600 м².

Транспорт

У 2021 році Лілія Сушко стала власницею Nissan Qaushqai 2019 року випуску. Як вказано у декларації, вартість придбаної машини становить 70 тисяч гривень.

Доходи і заощадження

За дев'ять місяців роботи у 2023 році на посаді керівника Кременчуцького ТЦК Роман Сушко заробив 1 млн 271 тис 570 грн. Також Роман Сушко

отримав пенсію в розмірі 101 тис 795 грн. У готівці Роман Сушко тримає 1,8 млн грн.

Додамо, що за 2022 рік полковник вказав заробітну плату в розмірі 624 тис 440 грн.

Своєю чергою Лілія Сушко, працюючи в Автозаводській районній адміністрації Кременчуцької міської ради, за 2022 рік заробила 226 тис 471 грн.

Як раніше розповідав начальник Полтавського обласного ТЦК та СП Олексій Трофіменко, наразі Роман Сушко судиться з обласним ТЦК щодо своєї діяльності на колишній посаді керівника Кременчуцького ТЦК. Він додав, що це не пов'язано з питанням мобілізації — це суто особисті питання.

Мікрорайон «Озерний»: воїни, на честь яких назвали вулиці

Андрій Деробченко

Андрій призвали 2 серпня 2014-го. А десь за три тижні у складі колони ротно-тактичної групи 92-ї бригади він рушив у бік Іловайська на допомогу заблокованим у «котлі» українським військовим. 27 серпня колона потрапила під пекельний обстріл «Градами».

Довгий час кременчужанин перебував у списках зниклих безвісти, доки в лютому 2015 року, через пів року після смерті, його тіло впізнали за ДНК. Андрія поховали у селі Вишняки Хорольського району 20 лютого 2015 року. Прощатись із військовим вишло все село. 27 серпня, у річницю загибелі, Андрія було посмертно нагороджено орденом «За мужність III ступеня».

Анатолій Білоус

Анатолій Білоус загинув у січні 2015 року біля села Старий Айдар у Луганській області під час мінометного обстрілу. 35-річний кременчужанин служив у 92-й окремій механізованій бригаді.

Анатолій поїхав до зони АТО 16 січня 2015 року. 27 січня матері повідомили, що Анатолій загинув. На честь Анатолія Білоуса у Кременчуці встановлено дві меморіальні дошки — на фасаді його рідної 30-ї школи та на будинку на вул. Воїнів-інтернаціоналістів, 4а, де він мешкав.

Дмитро Назаренко

Коли почалася війна на сході України, Дмитро записався добровольцем до 14-го батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Миротворець». Він був стрільцем-кулеметником у званні сержант. Брав участь у звільненні Слов'янська, у боях під Дзержинськом та Іловайськом.

Дмитро загинув у серпні 2014-го під час виходу з Іловайського котла через «зелений коридор», який обстріляли «Градами» росіяни. Дмитро був членом «Правого сектору», учасником київського Майдану: брав участь у протистоянні з «Беркутом», тримав оборону на барикадах. Дмитро лише 2 місяці не дожив до свого 40-річчя.

Микола Мартинюк

Микола загинув у травні 2015 року: його БТР підірвався на фугасі. Бійцю було лише 22 роки... Кременчужанин закінчив школу № 17, далі - професійно-технічне училище № 19, отримав професію електрогазозварювальника і був призваний до лав Української армії. Строкову службу проходив десантником у Житомирі, в 95 аеромобільній бригаді. Після демобілізації працював, але у лютому 2015 року пішов добровольцем на фронт. Він служив помічником гранатометника у 95-й окремій аеромобільній бригаді. Друзі розповідають, що Микола не міг всидіти вдома, дивлячись новини, завжди рвався вперед. Він був позитивним, посміхався, допомагав іншим. Вже за три місяці він загинув: під час передислокації особового складу БТР-80, яким їхав Микола, підірвався на фугасі.

Дмитро Андрусенко

Після закінчення школи хлопця вирішив стати військовим. Він хотів бути спецназівцем, тож не став йти на термінову службу, а одразу підписав контракт на три роки зі Збройними Силами України. Так Дмитро став військовослужбовцем 3-го окремого полку спеціального призначення.

Він став першим кременчужанином, який загинув у війні на сході України. За офіційною версією Міноборони, тієї фатальної ночі товариш по службі Дмитра стояв у караулі, раптово він почув якийсь галас. Солдат розцінив це як проникнення до будівлі аеропорту і застосував зброю. За фатальним збігом обставин це був свій, але солдат його не впізнав у темряві. Від поранення Дмитро загинув на місці.

Антон Кириллов

Загинув під час виходу «зеленим коридором» із Іловайського котла. Антон став наймолодшим учасником АТО із Кременчука, який віддав своє життя: йому було лише 19 років.

Антон був єдиною дитиною у матері, яка його виховувала самотужки. Він закінчив школу № 31, ВПУ № 7, здобув професію майстра-налагоджувальника верстатів з ЧПУ. Проте мріяв стати офіцером, тому він зі своїм другом пішов служити до армії за контрактом. Після закінчення служби мав намір вступити до військового училища.

27 березня 2014 року склав присягу і підписав контракт із 93-ю механізованою бригадою. Служив старшим стрільцем у званні солдата. Антон був у зоні АТО двічі.

Довгий час Антон вважався у списках тих, що потрапили в полон і зникли безвісти. Була інформація, що він утримується бойовиками у Сніжному на Донеччині. Проте згодом за результатами ДНК встановили, що разом із тілами 96 загиблих в Іловайському котлі його перевезли до дніпропетровського моргу. У 2015-му Антона перепоховали у Кременчуці...

Олег Кукса

35-річного Олега призвали у березні 2015 року. Проходив службу у 54-й окремій механізованій бригаді. Його позивний — «Фарро», бо раніше працював на м'ясокомбінаті.

У березні 2015 чоловіка мобілізували: спочатку Олег вирушив до навчального центру «Десна», далі - до зони АТО, у 54-шу окрему механізовану бригаду.

Вже за пів року Олег разом ще з п'ятьма товаришами підірвався на розтяжці.

Олександр Поросюк

37-річний Олександр пішов служити добровільно. Він міг і не йти воювати, бо сам виховував 14-річну доньку — дружина померла. За фахом був кухар, працював у військовій частині Кременчука. Далі навчався на психологічному факультеті та працював за фахом у соціальної службі Кременчука, але потрапив під скорочення. У березні 2015 року був мобілізований Кременчуцьким військоматом, у складі 72 окремої бригади у взводі матеріального забезпечення танкового батальйону працював кухарем. Через півтора місяця загинув під час мінометного обстрілу.

Степан Усс

36-річний військовий фельдшер загинув під час виходу з Іловайського котла «зеленим коридором» у серпні 2014 року. Степан та його друг Федір до останнього під вогнем супротивника надавали допомогу пораненим, поки біля них не вибухнув снаряд.

Степан закінчив Кременчуцьке медучилище, далі був призваний до армії. Він служив на посаді фельдшера у внутрішніх військах спеціального призначення «БАРС» у Києві. Проїшов шлях від рядового до старшини. За час служби Степан пройшов кілька гарячих точок АТО.

Роман Крутько

38-річний Роман був за кермом автівки УАЗ, у якому їхала розвідувальна група 17-ї окремої танкової бригади. Бійці проводили розвідку від Маріуполя у напрямку села Пищевик. Із засідки на машину напали рашисти. Роман встиг зорієнтуватися й вивести автівку в кювет так, щоби бійці змогли безпечно вийти: на великій швидкості розігнав автівку, підставивши борт під обстріл бойовиків. Цим він врятував життя 15 товаришів. Коли Роман вистрибнув з автомобіля, біля його ніг вибухнула граната. Далі в нього влучив снайпер. Завдяки діям розвідників вдалося виявити велике купчення російсько-терористичних сил поблизу села Пищевик та запобігти форсуванню річки Кальміус.

Коли прийшла повістка, Роман не став ховатися та пішов в АТО у вересні 2014-го. Служив старшим стрільцем 17-ї окремої танкової бригади.

Сергій Щербак

53-річний кременчужанин загинув у березні 2015 року під Авдіївкою. Його з побратимами накрило артилерійським вогнем під час утримання прориву терористів під Авдіївкою у бік Ясинуватої (Донецька область). Сергій загинув, попри «перемир'я» на Донбасі, що було проголошене на той час, а два його побратими отримали поранення.

Призваний навесні 2014 за частковою мобілізацією як доброволець, — не був військовозобов'язаним, але сам прийшов до військомату. Після навчання на Чернігівщині у серпні 2014 вирушив на фронт. Служив у 95-й аеромобільній бригаді, у гранатометному відділенні.

Станіслав Душа

Загинув, підірвавшись на міні, у 2015 році біля Горлівки. Станіслава призвали 4 травня 2015 року. Службу проходив у складі 34 мотопіхотного батальйону.

У день загибелі, 26 липня, разом із підлеглими їхали на вантажівці ГАЗ-66 біля Горлівки. Коли наїхали на міну, Станіслав загинув, а водія та хлопців у кузові ранило та контузило. Заступник командира 34 мотопіхотного батальйону Юрій додав, що Стас був справжнім командиром.

Богдан Гавеля

Загинув у лютому 2015-го під Маріуполем: бійці потрапили у засідку у селі Широкине. Військові були туди направлені для перевірки виконання Мінських домовленостей. Але їх обстріляли з протитанкової й стрілецької зброї. 40-річний Богдан був у джипі за кулеметом, коли в них влучили з гранатомета. Постріл призначався БТРу. Фактично своїм життям врятував 30 бійців, які перебували в БТР, що їхав позаду джипа. В АТО він прослужив пів року.

40-річний Богдан пішов до АТО добровольцем. Служив у 79-й окремій аеромобільній бригаді гранатометником.

Олег Довбня

22 річний кременчужанин загинув під інтенсивним обстрілом у районі Авдіївки у березні 2016 року. Він отримав смертельне осколкове поранення ший.

Олега призвали до лав Збройних Сил України у серпні 2015 року. У складі 90 батальйону аеромобільної бригади служив старшим розвідником на території Донецької області, поблизу Костянтинівки.

Увечері 25 березня перед виїздом на бойове завдання телефоном він заспокіїв бабусю: «Я повернуся живим і зателефоную». А вже за пів години отримав поранення під час артилерійського обстрілу позицій українських військових поблизу Авдіївки.

Олег постійно знаходився на найзагрозливіших напрямках.

Микола Вашура

Кіборг, що боронив Донецький аеропорт. Помер через зупинку серця під час несення служби. Миколі було 39 років...

Микола служив старшим сержантом у 93-й окремій механізованій бригаді, (позивний «Мент»). На фронт Микола Вашура потрапив у 2014 році. Воював у Пісках. Боронив Донецький аеропорт. У вересні 2015 року Микола демобілізувався, а вже за два місяці, 9 листопада, підписав контракт і повернувся в зону бойових дій.

За словами побратимів, Микола був сміливим та надійним. Він двічі виживав після поранень.

«Думки, що лягли на папір»

У Кременчуці презентували книгу про українців, чий життя змінив «руській мір»

Минулої неділі, 28 січня, у читальній залі філії № 2 Кременчуцької бібліотеки презентували книгу-збірку історій вимушених переселенців. Її авторка Оксана Гриниченко (псевдонім Мирослава Українська) розповіла про події останнього десятиліття, що відбувались у східній частині України. Загалом у книзі представлено 17 оповідань

Оксана родом із Луганської області. З початку повномасштабної війни разом із родиною вимушено покинула місто та переїхала до Кременчука. Нині авторка книги працює журналісткою.

Багато оповідань особливо торкнулись кожного, хто прочитав книгу — про свої думки та емоції від роботи Оксани Гриниченко читачі поділилися на презентації.

Сестра авторки, Наталя, каже, що найбільше її зачепив твір «Ціна» — історія про двох сестер, «які опинилися по різні боки барикад, одна сестра — в Україні, а інша — в РФ».

— Одна — моя мати, а інша — її сестра. Внук моєї тітки пішов нас убивати. Дитиною я його носила на руках. Дуже важко це пережити, — розповідає Наталя.

Сама ж Оксана розповіла про автобіографічне оповідання «Довга дорога додому». Аби потрапити до України, Оксана разом зі своєю родиною перетнули кордони шістьох країн. Цю історію авторка написала через кілька днів після того, як приїхала до Кременчука.

— Це справді була довга дорога, не тільки три з половиною тисячі кілометрів, але і час, коли ми були в окупації та чекали можливості виїхати звідти. Це оповідання написано не пером, а серцем, — каже письменниця.

«Думки, що лягли на папір» стали дебютною книгою Оксани Гриниченко

— Спочатку у мене були певні сумніви, але потім я подумала, що росіяни так часто розповідають про те, чого насправді не було, що вкладають у голови молодого покоління, а ми все це бачили на власні очі, жили в окупації, і вирішила, що не маю права мовчати, — каже авторка.

Наталя Маєвська, одна з героїнь статей журналістки, вважає книгу «життєствердною». Одним із оповідань, що вразило жінку, стало «Донбас, степ, терикони: діалог». Співатором історії став молодший син авторки Дмитро Гриниченко.

До речі, старший син, Сергій, розробив дизайн обкладинки, яка одразу привертає до себе увагу.

Багато з тих, хто прочитав «Думки, що лягли на папір», кажуть, що історії написані легко, але читати їх морально важко. Дочитати до кінця з першої спроби вдалось далеко не всім.

— На 33 сторінці у мене текли сльози. Я розумію, що я жива. Тут багато історій, які мене зачепили. Кожна з них — різна, ці історії зовсім не схожі одна на одну, — каже завідувачка читальної зали філії № 2 Кременчуцької бібліотеки Любов Карпова.

Найбільше її вразило оповідання «Врятовані душі», у якому «на півтора аркуша вміщено ціле життя людини за допомогою одного слова — зморшки».

Про псевдонім Мирослава Українська

Книгу Оксана Гриниченко написала під псевдонімом Мирослава Українська. Його вона взяла після переїзду до Кременчука.

— Ми всі хочемо миру для нашої країни. Мені так хочеться, щоб «Слава Україні» неслося по всьому нашому світу, щоб ми були мирні, незалежні, — каже авторка «Думок, що лягли на папір».

У майбутньому письменниця планує написати ще одну книгу, яка буде більш позитивною, аніж дебютна робота, але також пов'язана з війною.

Вероніка БІЛОДІД

У Кременчуці випустили іменні конверти заслуженого працівника освіти

У понеділок, 29 січня, у приміщенні головного поштамта Кременчука відбулося урочисте погашення марок на іменних конвертах заслуженого працівника освіти, лауреата Полтавської обласної премії ім. А.С.Макаренка, лауреата міжнародного академічного рейтингу популярності та якості «Золота фортуна» Івана Юхимовича Максака. Конверти випустило Кременчуцьке товариство філателістів до 80-річного ювілею освітянина

Іван Юхимович з 1982 по 2015 роки працював директором Кременчуцького професійного ліцею ім. А.С.Макаренка. В цілому ж освіті він присвятив понад пів віку свого професійного життя. За цей час виховав більше 20 тисяч учнів, які й досі не тільки пам'ятають свого наставника, але й спілкуються з ним та підтримують добрі відносини.

Деякі з них прийшли привітати свого вчителя з ювілеєм та випуском іменних конвертів.

Як зазначила Тетяна Булат, яка також закінчила педколедж і працювала в ньому кілька років, Іван Юхимович — це видатна особа.

— Він вмів створити таку атмосферу, де учні й педколектив були однією великою сім'єю, поважали один одного та навіть товаришували, допомагали один одному. Він завжди знахо-

див добрі слова для кожного, вмів так замотивувати колектив, що хотілося його підтримати, — розповіла Тетяна.

Голова товариства філателістів Володимир Скляр, який понад 20 років працював під керівництвом І.Ю.Максака, розповів, що конверт випущений в рамках серії «Видатні особистості Кременчука». Він згадав, що ювіляр був не лише талановитим керівником, педагогом, але ще й розвивав художню самодіяльність.

— Ми його називали «міністром культури», тому що протягом 40 років художня самодіяльність коледжу брала перші місця в області й на Міжнародних фестивалях. Сьогодні ми погашаємо марки Кременчук на іменних конвертах Івана Юхимовича печаткою «Кременчук — місто легенд». Це наш подарунок нашому шановному вчителю, наставнику, директору, — сказав В.Скляр.

Сам ювіляр зазначив, що йому дуже приємна така увага й він цінує кожного, хто привітав його з Днем народження.

— Ці конверти я подарую своїм дітям, онукам і правнукам. Звісно, подарую друзям, з якими багато років працювали разом, і передам у краєзнавчий музей. Щиро дякую за такий незабутній подарунок, — зазначив Іван Юхимович Максака.

Мирослава УКРАЇНСЬКА

Кременчужани перемогли в обласному етапі мовно-літературного конкурсу

Визначили переможців обласного етапу Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, серед яких є кременчужани. Про це повідомили у Полтавській обласній військовій адміністрації

Цьогоріч у ньому взяли участь представники учнівської молоді із 30 територіальних громад, шість закладів освіти обласного підпорядкування, учні професійних

(професійно-технічних) закладів освіти, студентська молоддь із п'ятих закладів вищої освіти Полтави та 19 закладів фахової передвищої освіти.

Серед переможців — Лілія Берко з наукового ліцею «Політ» при обласному коледжі «Кременчуцька гуманітарно-технологічна академія імені А. С. Макаренка» Полтавської обласної ради та Олександра Алексєєва з Кременчуцького вищого професійного училища № 7.

Дарія ЗГУРА

Кременчуцькі дзюдоїсти вибороли призові місця

Спортсмени з Кременчука здобули призові місця на змаганнях із дзюдо, які відбулися минулими вихідними у Хмельницькій області. До них долучилися понад 230 спортсменів із різних областей України

За результатами юні кременчужани посіли: перше місце — Єва Волошина та Дем'ян Черніков; друге місце — Віталій Поздняков; третє місце — Поліна Головченко, Назар Лисенко, Богдан Заболотний, Матвій Шамрай.

Місто традиційно представляли вихованці Кременчуцької міської спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи з боротьби дзюдо. Підготували кременчуцьких дзюдоїстів до змагань тренери Андрій Волошин та Микола Картошкін.

Кременчуцька легкоатлетка взяла «срібло» на чемпіонаті України

Кременчуцька спортсменка Валерія Лапа здобула друге місце на Чемпіонаті України з легкої атлетики у приміщенні

Валерія посіла друге місце в стрибках у довжину з результатом 5,47 м. Готувала її до змагань заслужена тренерка України Вікторія Козлова.

Дівчина не одна представляла Кременчук на змаганнях. Єгор Шлендик — на п'ятому місці у штовханні ядра з результатом 14,41 м (тренер Андрій Голівець). Учасниця змагань Поліна Голик — на восьмому місці у штовханні ядра з результатом 10,10 м (тренерка Катерина Шайдова).

Усі спортсмени є вихованцями відділення легкої атлетики Кременчуцької міської комплексної дитячо-юнацької спортивної школи № 1.

«Кремінь» розгромив «Гірник-Спорт» на Зимовому кубку

31 січня футбольний клуб «Кремінь» з рахунком 5:1 розгромив горішньоплавнівський «Гірник-Спорт»

Про це пише пресслужба футбольного клубу.

Вже у першому таймі кременчуцька команда вирішила долю матчу та забила 4 голи у ворота суперників. Після перерви команди забивали ще по одному м'ячу та встановили кінцевий результат зустрічі — 5:1 на користь команди «Кремінь».

Таким чином, за підсумками другого туру у Групі В Зимового кубку Асоціації футболу Полтавщини ФК «Кремінь» опинився на першому місці турнірної таблиці.

Гра відбувалася на місцевій «Кремінь-Арені».

Яна ГУДЗЬ

Двох хокеїстів «Кременчука» викликали на кваліфікацію до Олімпіади-2026

Тренерський штаб збірної України з хокею визначився з остаточним списком гравців, які готуватимуться до лютневих матчів кваліфікації Олімпійських ігор 2026

До складу увійшли 26 хокеїстів — три воротарі, вісім захисників, 15 нападників. Серед них два гравці «Кременчука» — захисник Денис Матусевич та нападник Віталій Лялька.

У порівнянні з розширеним складом гравців поменшало на 11 — частина з них складуть резерв збірної.

3 лютого команда Дмитра Хриistica розпочинає підготовчий збір. У третьому раунді олімпійської кваліфікації синьо-жовті зіграють із командами Польщі, Південної Кореї та Естонії. Матчі цього квартету відбудуться у польському Сосновці з 8 по 11 лютого 2024 року.

З відбірною командою лише одна команда пройде далі, у фінальний раунд олімпійської кваліфікації. Фінальний раунд — ще один груповий етап. Лише найкращі команди у кожному з квартетів проб'ються безпосередньо на олімпійський турнір у Мілані, який відбудеться у лютому 2026 року.

Дарія ЗГУРА

ПРОГНОЗ ПОГОДИ В КРЕМЕНЧУЦІ

Четвер, 8 лютого		П'ятниця, 9 лютого		Субота, 10 лютого		Неділя, 11 лютого	
MIN	MAX	MIN	MAX	MIN	MAX	MIN	MAX
+1	+6	0	+7	+3	+9	+4	+11
хмарно, мокрий сніг		хмарно, мокрий сніг		хмарно, дощ		хмарно	

Астропрогноз
на 12 - 18 лютого

ОВЕН

Для досягнення успіхів на службі долайте перешкоди, впевнено йдучи до мети. Наполеглива праця винагородиться. Не сваріться з родичами.

ТЕЛЕЦЬ

Якщо не відволікатиметеся на стороннє, то тиждень буде вдалим у бізнесі. Заробити при старанності й успіху можна досить добре. Не зашкодить підучитися.

БЛИЗНЮКИ

Ваша активність і запозятливість дозволять отримати професійні перемоги. Не виключені неприємні контакти з керівництвом. На великі доходи не сподівайтесь. Скандали в сім'ї трохи поспують життя.

РАК

Попрацювати доведеться наполегливо, не виключені невдачі. Якщо немає вагомих причин зупинитися, продовжуйте здійснювати задумане. Захочеться нових відчуттів.

ЛЕВ

Можливе досягнення успіхів у праці за допомогою нестандартних підходів і оригінальних рішень. Поставтеся до проблем у сім'ї спокійно, і вони вирішаться швидко.

ДІВА

Старанно й раціонально працюючи, досягнете добрих результатів і премій. Надійдуть достатні кошти. Повернуть вам і забуті борги. Вірогідні ситуації нерозуміння і зневаги на вашу адресу.

ТЕРЕЗИ

Належить вирішувати складні завдання, для чого мобілізуйте свій інтелект. Підвищиться оборотність фінансів, тому утримати в руках гроші буде складно.

СКОРПІОН

Виконання нудної роботи вимагатиме терпіння й ентузіазму. Фінансове становище стійке, але не вплутуйтеся в сумнівні операції. Успіхи в домашній праці легко досяжні.

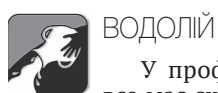
СТРІЛЕЦЬ

Сплески творчої енергії принесуть плоди. Шлях до трудових перемог буде важкий. Фінанси порадуватимуть невеличких. Якщо грошей не вистачає - шукайте нове місце роботи.

КОЗЕРІГ

На роботі можливі проблеми. Розуму, досвіду і терпіння їх вирішити у вас вистачить. Високі шанси пристойно заробити. Якщо вас вимотало особисте життя, передихніть.

ВОДОЛІЙ

У професійних справах все має складатися успішно. Рівень доходів - трохи вищий за звичайний. Може потягнути на творче самовираження.

РИБИ

Позитивний емоційний настрій, трохи оновлений імідж плюс ваш природний магнетизм - і ви на висоті. Успіх у справах мусить вас супроводжувати.

АФІША

У міській художній галереї
працюють нові виставки

Кременчужан запрошують відвідати персональну виставку художниці Анни Зінчук «Вернісаж» та виставку пам'яті відомого кременчуцького художника та письменника Юрія Логвина — філателістичну виставку із колекції Анатолія Жовтяка «До 85-річчя Юрія Логвина».

Кременчуцька мисткиня Анна Зінчук представлятиме понад 80 художніх робіт, створених у різних жанрах: живопис, інтер'єрний живопис, графіка, батик, пейзажі з красвидами Кременчука.

На виставці пам'яті Юрія Логвина буде представлено 70 його робіт — акварельні твори, графіка, ліногравюри, а також книги, комікси, марки та поштівки із серії «Етнографічні сюжети»: «Давня Україна», «Гетьмани України», «Історія війська України». **Вхід вільний.**

РЕЦЕПТ ТИЖНЯ

«Пташине молоко»

Разом з нами приготуйте «Пташине молоко» в домашніх умовах і потіште близьких ніжним десертом

Складові:

- Для коржа
- масло 73,0% - 50 г
- цукрова пудра - 50 г
- яйця - 1 шт.
- борошно - 140 г
- Для суфле та глазури:
- масло 73,0% - 50 г
- згущене молоко - 150 г
- цукор - 180 г
- желатин - 20 г
- яйце (білок) - 3 шт.
- лимона кислота - на кінчику ножа

Приготування торта «Пташине молоко» розпочинається із коржа. Найкраще ніжне суфле поєднується з бісквітним та пісочним тістом. Пісочний корж можна зробити таким чином:

- вершкове масло збити з цукровою пудрою;
- в отриману масу вбити яйце і збити до однорідного стану;
- покроку додати борошно і ретельно вимісити тісто.

Отриману масу випікати тонким шаром на пергаментному папері протягом 10 хвилин у розігрітій до 200 °C духовці. Готовий корж обрізати за розмірами роз'ємної форми, яка знадобиться для складання і застигання торта.

Для успішного приготування суфле беремо продукт кімнатної температури та охолоджені яєчні білки. Приступаючи до процесу, попередньо замочіть желатин у невеликій кількості води і залиште набухати.

Візьміть розм'якшене вершкове масло і збийте міксером на високій швидкості. До отриманої маси поступово додайте згущене молоко, не перестаючи збивати вершковий крем, — щоб консистенція була однорідною.

В окремому посуді збийте яєчні білки до стану густої білої піни. Для отримання більш щільної яєчної маси додайте дрібку лимонної кислоти.

Набряклий у воді желатин поставте на повільний вогонь і додайте цукор. Постійно помішуйте суміш до повного розчинення цукру і желатину. Не доводячи до кипіння, зніміть рідину з вогню і трохи охолодіть.

Повільно збиваючи білкову піну, поступово введіть теплу желатинову масу у вершковий крем. Отримане суфле залийте в підготовлену заздалегідь форму з коржем тіста на дні й залиште в холодильнику до повного застигання.

Тепер приготуйте шоколадну глазур. Для цього розтопіть 150 г чорного шоколаду і додайте 50 г вершкового масла. Отриману суміш рівномірно нанесіть на поверхню готового торта і дайте їй застигнути. Порадувати маленьких любителів солодощів можна також цукерками «Пташине молоко», рецепт приготування яких аналогічний приготуванню суфле.

КНИГИ

Про пригоди українських жінок, життя 20-річних і злочин у театрі

Спеціально для читачів «Телеграфа» бібліотекар відділу абонементу філії №2 Кременчуцької міської публічної бібліотеки Наталія Манжеліївська підготувала чергову добірку книжок

Ірена Карпа «Добрі новини з Аральського моря».

Це історії чотирьох українських жінок у Франції. Кожна з них шукає своє: юна красуня Богдана – пригод та розваг, енергійна «феменка» Маша – самореалізації та слави, досвідчена та виважена Рита – свободи й сімейного затишку, а колишня рок-музикантка Хлоя прагне спокою.

Стосунки, пошуки себе, інтриги та вбивства – вир емоцій зашкалює. Та поки є справжні почуття, дружба й підтримка, вміння насолоджуватися життям, любити себе і своє місто – доти є надія на «добрі новини», що неодмінно надходять навіть після найбільших катастроф.

Крістін Гесслер «Маніфест двадцятирічних».

Коли тобі двадцять із чимось, можеш одночасно відчувати захоплення цим періодом і намагатися зрозуміти, що робити зі своїм життям. Трепет від особистої незалежності та відкриття нових можливостей і в той же час розчарування та втрата ілюзій. Як це називає авторка книги лайф-коуч Крістін Гесслер «похмілля від очікувань».

Усі двадцятирічні можуть пережити схожі проблеми, але дуже мало літератури дає практичні уроки чи поради, як їх подолати. На цих сторінках ті, хто прожили чверть віку, розповідають історії про власний успіх та поразки, діляться мріями та розчаруваннями, які, можливо, стануть для когось натхненням і допоможуть змінити життя на краще.

Марія Ланг «Поглянь – он смерть тебе чекає».

Якщо ви любите шведську літературу, детективи та ... театр, то ця книга саме для вас.

Розгадуючи разом із головною героїнею загадку злочину, скоєного в Дроттнінгольмському театрі, читач ознайомлюється з театральним життям шведської столиці, в якому авторка дуже добре орієнтувалась, як і в самій музиці. Тож, про злочин, що стався саме в цьому театрі, ви і дізнаєтесь, прочитавши цю книгу.

Дарія ЗГУРА

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

- Шоколад, який так люблять люди, смертельно небезпечний для тварин. Річ у тім, що в даному продукті міститься речовина, яке викликають надмірну активність серця та нервової системи, а це своєю чергою може призвести до миттєвої смерті. Саме тому тваринам заборонено давати солодощі, і особливо шоколад.
- Жаби не п'ють воду, як звикли це робити ми і як роблять це багато інших тварини. Вони «п'ють» її через свою шкіру.
- У сучасних годинників, зазвичай, 2 стрілки – годинна і хвилинна, однак, такі годинники з'явилися лише у 1687 році. Всі годинники, які випускалися до цього часу, мали лише годинну стрілку.
- Синій кит настільки величезний, що по його венах спокійно змогла б пливати дитина.

ПРИТЧА

Як обирати друзів. Муха, Комар та Бджола

Запитав якомсь Комар Муху:

– А чи є десь поблизу квіти?

– Хм. Не знаю, не помічала я тут квітів, – відповіла йому Муха. – Але тут є стільки чудових консервних банок, багнюки та сміття!

І Муха радісно почала розповідати Комару про всі сусідні смітники, які йому неодмінно потрібно буде відвідати.

Полетів Комар у вказаному напрямку і зустрів Бджолу.

– Чи не бачила ти поблизу смітника? – запитав він у неї.

– Смітника? Ні! Я ніде не бачила смітників – здивувалася Бджола. – Тут усюди просто безліч ароматних квітів. Летимо? Я покажу тобі їх.

І Комар полетів із Бджолою дивитися на квіти.

Важливо вибирати собі тих друзів, із якими приємно дружити.

ТОСТ

Всім відомо, що поняття щастя – індивідуальне. Адже когось щасливим може зробити і цукерочка, а хтось нещасний без крутої машини. Але найчастіше усвідомлення реального щастя приходиться в якийсь переломний момент для людини. І тоді вона починає розуміти, як добре їй було. Давайте цінувати те, що маємо, адже це і є справжнє щастя!